

076 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Êên april

Êên april was voor de kaainder vroeger een dag om naer uit te kijke. Op dien dag gonge we aarg vroeg naer school om te kijke of we mit iemand 'n grappie uit konne haole. Zôdrao we vriendjies zagge riepe we: "D'r zit 'n gaetje in je kous!" of ok wel: "D'r zitte kleuters (spatten) an je kouse!" De mêêste keke wel effentjies naer d'r bêêne, hoewel iederêên wis dat 't een grappie was. Aan de fietsers wier bevôdbeld geroope dà-ze een lekke band hadde. Azzie tege de grôôte mense riep dà-ze wat verlore, wier d'r gegarendeerd omgekeke. De mêêsters op school deeje ok hard mee en je wier van 't kassie naer de muur gestuurd. De brutaolste perbeerde dan weer de mêêster d'r tusse te neme. De mêêster zee dan: "Op êên april verloor Alva z'n bril". Dan riepe wij weeer: "Op êên april stuur-ie gekke waer-ie wil."

't Wazze niet allêên kaainder die d'r an mee deeje. Soms stinge d'r affertensies in de krante, die hêêmel nie klopte. Toch stonke d'r ok nog veul mense in. Zô zou dokter Zijp, die nogal an polletiek deeje, op 'n zondagochend in d'n Theetuin bij 't stesjon een lezing houwe. Veul mense d'r heene, maor netuurlijk niemand te zien! Op 'n aandere keer zou d'r een hêêl grôôt passegierschip in de haove te zien zijn. Zô êên waer-ie mee naer Indië kon vaere. Dà wou iederêên wel is zien. Toen kwam d'r 'n roeibôdtjie de haove in vaere. 't Had 'n zaaltjie waerop sting: "1 April". Meschie zou-ie dat tegeswoordig nie meer kanne maoke, ze zouwe de lol d'r hêêlemael nie van in kanne zien. Een paor jonges stinge 's aeves is bovenaan de Kerremelkstoep te roepe: "Braand! Braand!" Nou, iederêên vloog vantzelf naer buitene, maor d'r was netuurlijk niks aan de hand. Niet allêên op êên april, maor in 't aalgemêên wier d'r vroeger veul meer geplaogd.

Veraal de kaainder mossen 't bezure en de domste wazze hêêlemael aaltijd de pineut. M'n broer had is bij een buurman, die aaltijd haost had, z'n klompe voor de deur weggehaold en een paor van 'm zelf, die klaainder wazze neergezet. Daer kon die toe niet in komme. 'n Aandere keer, toe d'r is vesite was, hadde we de mouwe van de jasse mit 'n grôôte steek dichtgenaaid en een tante, die aarg benaauwd was voor muize, vong is een dôôje muis in d'r mantelzak. Wie hêt 'r nooit is bellechie getrokke of een ouwe portemenee aan 'n touwchie op d'n dijk gelege? Daer bukte iederêên voor en.... Roetsj, beursie weg!

Aandere grappies liepe ok wel is uit de hand, want niet iederêên was gediend van die zôgenaomde lollechies. Zô kwam d'r elke week een groenteboer uit Paopendrecht langs d'n dijk en aalle jonges riepen 'm nae, omdà ze wisse dat-ie dan aarg nijg wier. Hij zette z'n handkar neer, waer die ok was, en zat de jonges een hêêl end achternae. Deur de jonges wier onder mekaor ok nogal gevochte as ze niet tege plaoge konne en de maaisies hadde ok wel is mot mit mekaor. Onder de jeugd van toen was ok nie aales koek en aai. We hebbe vast aalemael wel is appeltjies en peerties gepikt. De mens blijft 't zelfde, allêên de tijd veraandert. 't Leve in de gezinne was anders en daerom wazze wij ok anders en bovedien hadde we 't woord kriemenêêl nog nie uitgevonge. As 'k nou de kaainder as ouwe mannechies hoor proate over d'r perbleme dan denk ik: "'t lijkt wel of wij 't veul minder moeilijk hadde. Wij konne temenste nog plezier hebbe mit 'n lollechie op êên april

